

Biuletyn Parafialny

parafia św. Teresy od Dz. Jezus we Włochach
www.swietateresa.pl

Numer 17

Styczeń 2011

***Z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku 2011
pragniemy złożyć Parafianom wszelkich łask Bożych.
Niech nasz Pan Jezus Chrystus Wam błogosławi!
Ksiądz Proboszcz, Księża, pracownicy Kancelarii parafialnej
oraz Redakcja Biuletynu.***

Oby Chrystus narodził się w nas

Happy Seasons! Wesołych Świąt! – taką treść kartek świątecznych dostajemy coraz częściej, takie życzenia słyszymy w firmach, w których pracujemy. Sprawą drugorzędną staje się właściwa treść tych Świąt, i co tak naprawdę w nich świętujemy.

Boże Narodzenie ulega coraz większej komercjalizacji, a choinkę, opłatek i wigilię mają również Ci, którzy w Chrystusa nie wierzą.

Dlaczego? Być może dlatego, że jest taki zwyczaj, tradycja, czas obdarowywania się prezentami, wolne dni, które można spędzić przy dobrym jedzeniu i

telewizorze. Wszystko jest zmieniane i upiększane wokół nas, wszyscy dbają o nasz świąteczny nastrój i wystrój, ale niewielu myśli o tym, po co to wszystko.

Dzieci czekają na prezenty od św. Mikołaja a dorośli na święty spokój przez kilka dni, regenerując się po przedświątecznej gonitwie.

Czy mówimy mniejszym dzieciom, że nie byłoby ani św. Mikołaja ani choinki, gdyby Chrystus się nie narodził? Czy mówimy starszym, że gdyby Chrystus się nie narodził nie byłoby być może naszej rodziny, i że w życiu są sprawy ważniejsze od tego, żeby dobrze się ubrać i być kimś? Chrystus przychodzi na świat w miejscu szczególnym – w nędznej szopie.

Król Wszechświata wybiera sobie takie schronienie, jakiego nikt z nas świadomie by sobie na mieszkanie nie wybrał. To miejsce narodzenia Jezusa to znak dla świata, że Bóg przychodzi do człowieka w jego największej biedzie, że chce być z nim w każdym, najbardziej trudnym, aspekcie życia.

Gdzie dziś jest to miejsce najskromniejsze, często zapomniane i słabe?

Tym miejscem jest serce człowieka. Mesjasz pragnie narodzić się w Tobie. Jego przyście na świat nie jest jedyne historią, którą co roku wspominamy i nie ma to dla nas większego znaczenia. To

wydarzenie może mieć miejsce w Tobie, w Twoich bliskich, w Twojej rodzinie. Jak to możliwe?

Poproś Chrystusa o łaskę przemiany twojego serca, myśli, żeby Jego Światło, którym On sam jest, Ciebie oświeciło, żeby to Światło, narodziło się w Tobie.

Redakcja

Wiara, zawierzenie, wierność Bogu (na podstawie materiałów formacyjnych Akcji Katolickiej na 2011 r.)

Wiara rodzi wiele pytań. Zanim jednak uda się odpowiedzieć na choćby część z nich, warto zapytać się czym ona jest oraz w co wierzymy.

Wspaniałym przykładem wiary znaleźć można w ewangelicznej opowieści o uzdrowieniu kobiety cierpiącej na krwotok (*Mk 5, 24-32*). Usłyszawszy o Jezusie zrodziła się w niej wiara: „Żebym się choć dotknęła Jego płaszcza, a będę zdrowa”. Po odnalezieniu Jezusa i dotknięciu Jego płaszcza zostaje uzdrowiona. Po tym jak Jezus chciał dowiedzieć kto się Go dotknął, kobieta przyszła zalekniona i drżąca, gdyż wiedziała, co się z nią stało, upadła przed Nim i wyznała Mu całą prawdę. Jezus zaś rzekł do niej: „Córko, twoja wiara cię ocaliła, idź w pokoju i bądź uzdrowiona ze swojej dolegliwości!” Z opowieści tej wynika, iż wiarę rozwijamy przez: słuchanie, zrozumienie, posłuszeństwo i naśladowanie.

Nauczanie Kościoła na temat wiary zawarte w Katechizmie Kościoła Katolickiego jest niezmiernie bogate.

Po pierwsze, wiara jest darem Bożym (łaską), cnotą nadprzyrodzoną wlaną przez Niego. Ma ona charakter zarówno osobowy jak i eklezjalny.

Jest aktem osobowym ponieważ jest wolną odpowiedzią człowieka na Boże Objawienie, jednocześnie jest aktem

eklezjalnym, ponieważ to Kościół jest Matką i Nauczycielką wszystkich wierzących („Nie może mieć Boga za Ojca, kto nie ma Kościoła za Matkę” – św. Cyprian).

Z naszą wiarą jest nierozzerwalnie związany obowiązek apostołstwa, ponieważ nie zawdzięczamy jej samym sobie, ale jest ona darem. Nakaz misyjności dotyczy wszystkich wiernych i realizować go powinniśmy w pierwszej kolejności wśród najbliższych.

Wzór najczystsze wypełnienia wiary daje nam Najświętsza Maryja Panna. Podczas Zwiastowania powiedziała Bogu *fiat* (niech się stanie), czym najpełniej odpowiedziała na Bożą Wolę, a wiele lat później, w odróżnieniu od wielu uczniów Jezusa, wytrzymała podczas konania Jej Syna na Krzyżu i pozostała niezachwiana w swej wierze.

„Wiara jest przedsmakiem poznania, które uczyni nas szczęśliwymi w przyszłym życiu” (św. Tomasz z Akwinu), staje się ona, jakby przedsmakiem wiecznej szczęśliwości, którą doświadczymy w niebie.

Co więcej powinniśmy pamiętać, iż nie

wierzimy w bliżej nieokreślonego Boga, ale w Boga: Ojca, Syna i Ducha Świętego, którego natura jest jedna, ale trzy osoby. Dlatego, też w sposób najkrótszy wyrażamy naszą wiarę czyniąc znak krzyża. Powinniśmy też rozważać i modlić się wymawiając świadomie prawdy naszej wiary zawarte w Symbolach: Apostolskim oraz Nicejsko-Konstantynopolitańskim.

Wiele prawd tam zawartych przekracza zdolności poznawcze naszego rozumu, dlatego powinniśmy dbać o pokorę by umieć przyjąć wszystkie prawdy wiary, które podaje do wierzenia Kościół, także te które wydają się nam trudne lub niezrozumiałe. Oczywiście nie zwalnia nas to z wymogu by tam gdzie jest to możliwe przyswajając rozumowe uzasadnienie prawd wiary, ponieważ jak powiedział św. Anzelm z Canterbury: *fides quaerens intellectum* (wiara potrzebuje rozumu).

W odnalezieniu istoty wiary pomóc na może rozważanie św. Augustyna, który wyjaśniając znaczenie słowa *credere* (wierzyć) wyróżnił trzy stopnie wiary.

(1) *Credere Deum* - wierzymy tylko, że Bóg jest. Bóg takiej wiary byłby jedynie prawdą intelektualną, abstrakcją.

(2) *Credere Deo* – wierzyć Bogu. Bóg takiej wiary byłby jedynie prawem.

(3) *Credere in Deum* – wierzyć w Boga, tak jak się wierzy komuś najbliższemu. Bóg takiej wiary jest miłością.

Współcześnie wielką rolę do odegrania mają wierni świeccy, którzy obok rozwoju osobistego i zawodowego powinni również znaczny wysiłek wkładać w rozwój życia duchowego oraz rozumieć potrzebę formacji wiary. Tak przygotowany laikat jest w stanie sprostać atakom na wiarę, jakich często doświadczamy.

Jednak najważniejsze by nasza wiara pozostała ciągle żywa i byśmy nie sprowadzali jej tylko sfery osobistej, ale by kierowała całym naszym życiem.

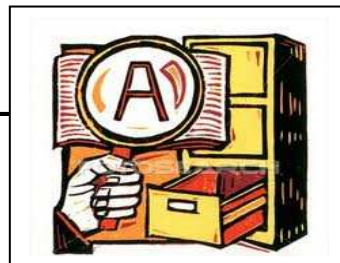
Damian Pietrzyk

Biblioteka Parafialna św. Teresy od Dz. Jezus w Warszawie-Włochach.

Planowana przeprowadzka

W odpowiedzi na zaproszenie ks. proboszcza Zygmunta Niewęglowskiego, od 29 XI do 17 XII br. w Domu Parafialnym przy ul. Rybnickiej 27 (na drugim piętrze, w salce nr 6) trwały prace nad uporządkowaniem Biblioteki Parafii św. Teresy od Dz. Jezus. Odzew okazał się stosunkowo niewielki. Do chwili zamknięcia tego numeru biuletynu do pomocy zgłosiły się tylko cztery osoby.

Wolontariusze nie tracą wszakże nadziei, że przyszłość zachowanego księgozbioru stanie się sprawą otwartą i że zostanie on potraktowany poważnie, z szacunkiem wynikającym ze starań naszych poprzedników parafian, podejmowanych w bliższej lub nawet odleglejszej przeszłości.

Prace porządkowe dotyczyły przede wszystkim zapakowania księgozbioru przed remontem pomieszczenia.

Staraliśmy się to zrobić zgodnie z przyjętą metodą, tak aby na nowym miejscu łatwiej było rozplanować nowy kształt Biblioteki. Wyodrębniono pozycje należące do księgozbioru podręcznego (słowniki, encyklopedie, kompendia różnego typu, poradniki do życia w rodzinie, itp.). Samoistne druki zwarte spakowano oddzielnie od czasopism, albumów oraz książek ze znanych (nierzadko jeszcze przedwojennych) serii wydawniczych. Pudła zaopatrzone w numerację oraz winiety informujące o zawartości.

Większość przeniesiono do pomieszczeń już odnowionych na drugim piętrze.

Zbiory „w przeprowadzce” otrzymały także wstępny podział tematyczny. Przykładowo: *historia Kościoła* sąsiaduje z działem *biografie postaci świętych i znanych*. Z kolei *historia Polski w kontekście historii powszechnej* – występuje obok *filozofii chrześcijańskiej*, a ta obok działu *teologia i pozycje katechetyczne*. Kierując się subiektywną, acz uzasadnioną intencją, zgodziliśmy się, że w jednym miejscu zgromadzone będą pozycje biograficzne, o św. Teresie z Lisieux (Patronce naszej Parafii), poza tym dotyczące m. im. Papieża Jana Pawła II, Sługi Bożego Kard. Stefana Wyszyńskiego, św. Maksymiliana Marii Kolbego, bł. ks. Jerzego Popiełuszki, czy ks. prałata Juliana Chrościckiego.

Ze względu na poświęcony własny czas prywatny, terminarz remontu oraz logistykę całego zagadnienia (potrzebne były dziesiątki kartonów!), na okres nieco późniejszy przełożyliśmy refleksję nad uporządkowaniem

Biblioteki pod względem fachowej oceny jej zawartości, nie wykluczając potrzeby różnych konsultacji bibliotecznych i bibliologicznych. Jesteśmy przekonani, że na tle spadającego czytelnictwa w Polsce dorobek kilku pokoleń mieszkańców Włoch – należący do Parafii św. Teresy od Dz. Jezus – należy ocalić, w miarę możliwości użytkować, pomnożyć, a wypielegnowany – przekazać następcom. Czytanie ze zrozumieniem obfituje w korzyści niewymierne. Przynosi prostą naukę, kształtuje charakter, budzi zdolność podejmowania życiowych decyzji. Ale lektura może też przynieść ulgę w cierpieniu lub służyć jako forma pocieszenia, relaksu i wypoczynku. Sporą część zachowanego księgozbioru stanowią

dzieła należące do klasyki literatury światowej i polskiej. Także młodzieżowej i dziecięcej. Są to jednak przeważnie wydania dawniejsze. Wiele książek potraciło nie tylko obwoluty, ale też karty tytułowe, nie nadają się więc do obiegu czytelniczego. Wiele z nich będzie wymagać napraw introligatorskich. Archaiczne (sprzed stu lat i dawniejsze) wejdą w skład tymczasowego Archiwum. Zwracamy się z apelem do parafian-sąsiadów o rozpowszechnienie niniejszej informacji o planach zmierzających do odnowienia życia Biblioteki Parafialnej. Każda cenna pomoc i właściwe zainteresowanie, prowadzące do stworzenia przyjaznego miejsca, w którym będzie możliwa lektura jak i rozmowa, a w dalszej kolejności także wypożyczanie książek, zostaną przyjęte z wdzięcznością.

Tymczasem postawiony został pierwszy krok do przeprowadzki zbiorów. Już teraz pilnie potrzebny jest namysł nad tym, jak przygotować nowoczesną propozycję ich udostępniania. A zatem, jak zainstalować księgozbiór na nowo. Jak (przewidując dalej aktualną rolę formacyjną samej książki lub jeszcze innych nośników, wspomagających duszpasterstwo w parafii) gromadzić na ten cel środki finansowe. Jak wytrwale pomnażać Bibliotekę o nowe nabytki? Jak dzięki określonemu tzw. „czytelnictwu profilowanemu” przyciągnąć zainteresowanych odbiorców. Wydaje się, że podobne pytania lepiej skądinąd jest zadać teraz, tj. u schyłku roku kalendarzowego, aby tym łatwiej – po ich rozważeniu – było przynajmniej o niektóre odpowiedzi – wprowadzające w Nowy Rok 2011.

Michał Bukowicki
dr Stanisława Bukowicka
Stanisław Szczęsny

W miesiącu grudniu odeszli do Pana:

śp. Anna Garbarczyk zm. 04.12.2010

śp. Bernard Woźniak zm. 05.12.2010

śp. Radosław Walas zm. 09.12.2010

śp. Stefan Gajewski zm. 12.12.2010

śp. Halina Jabłońska zm. 20.12.2010

śp. Krystyna Pieńkowska zm. 21.12.2010

Dusze zmarłych Parafian polecamy modlitwie!

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie, a światłość wiekuista niechaj im świeci!

Wiadomości archidiecezjalne

<p>Uroczysty ingres oraz Msza święta dziękczynna za wyniesienie Metropolity Warszawskiego do godności kardynalskiej</p> <p>25 grudnia 2010 roku o godz. 11.00 w Archikatedrze Warszawskiej na Starym Mieście będzie miał miejsce uroczysty ingres oraz Msza święta dziękczynna za wyniesienie Metropolity Warszawskiego abp Kazimierza Nycza do godności kardynalskiej.</p>	<p>Dyspensa 31.12.2010 roku</p> <p>Mając na względzie obchodzone w piątek, 31 grudnia br. liturgiczne wspomnienie św. Sylwestra papieża i jednocześnie ostatni dzień roku kalendarzowego, po rozważeniu słusznych racji duszpasterskich, mocą posiadanych uprawnień, zgodnie z kan. 87 § 1 Kodeksu Prawa Kanonicznego, udzielam wszystkim przebywającym w granicach Archidiecezji Warszawskiej dyspensy od zachowania nakazanej w piątek wstrzeźliwości od spożywania pokarmów mięsnych i powstrzymania się od udziału w hucznych zabawach.</p> <p>Korzystających z dyspensy zobowiązuje, aby tego dnia ofiarowali dowolną modlitwę według intencji Ojca Świętego.</p> <p>† Kazimierz Kardynał Nycz Arcybiskup Metropolita Warszawski Ks. Grzegorz Kalwarczyk Kancelarz Kurii</p>
--	--

List Metropolity Warszawskiego na Boże Narodzenie 2010 roku

Bracia i Siostry, Umiłowany Kościele Warszawski,

W listopadzie bieżącego roku Ojciec Święty Benedykt XVI wydał Adhortację Apostolską *Verbum Domini*.

Ta publikacja nadała tegorocznej adwentowej drodze Wspólnoty Kościoła specyficzny charakter. Święta Bożego Narodzenia i cały przyszły rok chcemy również przeżywać w duchu tego

papieskiego dokumentu, aby przyjęte Słowo Boże prowadziło nas do pogłębienia komunii z Bogiem i z drugim człowiekiem.

Drodzy Bracia i Siostry, słowo, z którym zwracam się dzisiaj do Was jest również zainspirowane wspomnianą papieską Adhortacją. *Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców naszych przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna* (Hbr 1,1). Papież, odwołując się do tych słów z Listu do Hebrajczyków, przedstawia bardzo obrazowe porównanie. Dostrzega w dziele stworzenia oraz w dziejach zbawienia człowieka, donośną symfonię, która od wieków napęłnia swoim brzmieniem cały kosmos. Tę symfonię prowadzi i dopełnia niezwykły motyw solowy. Jest on tak ważny, że nadaje sens całemu dziełu. Ojciec święty mówi, że motywem tym jest Słowo Wcielone – Jezus Chrystus. To Słowo, które było na początku u Boga, to Słowo, które było Bogiem, rzeczywiście stało się Ciałem i zamieszkało między nami. Rodzący się w stajni Jezus jest w owej symfonii czystym, nieskalanym dźwiękiem, jest Słowem nie z tego świata. On staje się centrum historii, nadaje sens życiu człowieka. On jest mocą pozwalającą człowiekowi rozwiązywać splątane grzechem życiowe dramaty.

Najgłębszym pragnieniem Boga od samego początku stworzenia było objawienie ludziom, jak bardzo są przez Niego miłowani. Adamowi i Ewie Stwórca przedstawił tę prawdę w ogrodzie Eden. Nawet po ich grzechu, nie zwlekając, zapowiedział upadłym prarodzicom pełną nadziei prawdę o Zbawicielu i Jego Matce. Każda karta Starego Testamentu niosła ludziom niezmienną treść: Bóg nieskończenie miłuje każdego człowieka. A jednak Bóg chciał to wszystko powiedzieć nam w sposób jeszcze pełniejszy, jeszcze bardziej zachwycający i przenikający nasze serca. I dlatego Bóg wypowiedział się w sposób całkowicie

odmienny, wręcz szokujący i zdumiewający.

Wypowiedział najpełniejsze SŁOWO o swej tajemnicy, o swojej miłości do nas. Wypowiedział je w ciszy betlejemskiej nocy. Tym słowem jest Jezus. To SŁOWO rozbrzmiewa w świecie donośnie już ponad dwa tysiące lat. Rozbrzmiewa nieprzerwanie. Nawet, gdy zamilkło na krzyżu w śmiertelnej ciszy, to krzyk Jego milczenia dawał świadectwo prawdzie. Od tego czasu Kościół Jezusa Chrystusa uczestniczy w tajemnicy Wcielenia i Odkupienia. Uczestniczy też w słuchaniu i przepowiadaniu Słowa Bożego.

Umilowani w Chrystusie Panu, wszyscy jesteście zaproszeni, aby spotykać się ze Słowem Bożym, aby słuchać Słowa Bożego i je głosić. Warto o tym pamiętać. W tych świątecznych dniach ze wzruszeniem stajemy przed sobą, aby złożyć sobie bożonarodzeniowe życzenia. Każdy, kto chce to uczynić w sposób głęboki wie, że nie jest to łatwe zadanie. Świat wypowiada dziś mnóstwo słów nierzadko wzniosłych i zachwycających, ale również szokujących i porażających. A czyni to niekiedy tylko po to, aby tak naprawdę nic nie powiedzieć. Wydaje się, że to pustosłowie ukrywa dręczącą pustkę ludzkich serc. W tym kontekście warto pamiętać o odpowiedzialności za słowa wypowiedziane w rodzinie, w pracy, podczas spotkań z ludźmi, w mediach, w życiu społecznym i politycznym. Warto sobie przypomnieć, że każde słowo powinno zawierać w sobie prawdę, powinno wyrażać miłość i służyć dobru. Powinno budować jedność między ludźmi.

Niestety, jesteśmy świadkami rażącego nadużywania słowa. Poważne kłamstwa nazywane są mijaniem się z prawdą, wypowiedzi pełne jadu i nienawiści bezsensownie dzielą ludzi i całe społeczeństwo. Upowszechnia się brutalne i gorszące słownictwo. Nadużycia te dotyczą zarówno młodzieży, jak i dorosłych, życia w rodzinie, środowisk

społecznych i politycznych, a nawet niektórych wydarzeń kulturalnych i medialnych. Od tego problemu nie jest wolne także mówienie o Kościele oraz mowa niektórych ludzi Kościoła, kierowana do współczesnego człowieka i świata. Tylko posługując się językiem prawdy i miłości, poprzez poszanowanie godności i wolności człowieka można budować ludzką wspólnotę, poczynając od rodziny, a na społeczności narodowej i państwowej kończąc. Tylko w taki sposób chrześcijanin powołany do apostołstwa i dawania świadectwa może głosić Słowo Boże. Jesteśmy bowiem Uczniami Chrystusa – Wcielonego Słowa Bożego.

Drodzy Bracia i Siostry, mijający rok był dla nas, Polaków, niezwykle trudny. Wstrząsnęła nami tragiczna katastrofa pod Smoleńskiem, w której zginął Prezydent Rzeczypospolitej oraz 95 ważnych i zasłużonych dla naszego kraju obywateli. Po ciężkiej zimie, kilkakrotnie powracająca wiosenna powódź, jak rzadko kiedy, spustoszyła liczne regiony Polski. Te wszystkie traumatyczne doświadczenia skłaniają do głębokiej refleksji oraz wyciągania wniosków na przyszłość. Towarzyszące tym wydarzeniom emocje wymagają ukojenia, a czasami nawet ciszy, na wzór tego Słowa, które zamilkło na krzyżu.

Wspomniane doświadczenia minionego roku ujawniły w nas wiele pokładów dobra i ludzkiej solidarności. Chcemy Bogu podziękować, że nie pozostaliśmy obojętni na los powodzian i ból rodzin ofiar smoleńskiej katastrofy. Dziękujemy też za

wielki dzień beatyfikacji męczennika – księdza Jerzego Popiełuszki. Jesteśmy wdzięczni za rodzącą się tradycję Dnia Dziękczynienia Bożej Opatrzności, który obchodziliśmy w tym roku po raz trzeci. Do radosnego dziękczynienia skłania nas wyniesienie Arcybiskupa Warszawskiego do godności kardynalskiej. Jest to wyraz uznania dla Warszawy i dla Archidiecezji, a dla mnie nowe wezwanie do bardziej owocnej służby. Jestem świadom nałożonej na mnie odpowiedzialności. Przypominam mi o niej czerwony kolor kardynalskich szat, który w Kościele wyraża także gotowość poniesienia ofiary w obronie Chrystusowej Prawdy tak, jak dał tego przykład błogosławiony ksiądz Jerzy. Z głębi serca proszę o modlitwę za cały Kościół warszawski. Proszę Was również o modlitwę za mnie, abym potrafił dawać świadectwo aż do męczeństwa, gdyby zaszła taka potrzeba.

Ze swej strony życzę Wam, moi Drodzy, abyście potrafili, tak jak Maryja z Józefem, tak jak pasterze i Trzej Mędrcy podążyć na spotkanie ze SŁOWEM, które stało się jednym z nas. Życzę Wam, Bracia i Siostry, abyście w ten Święty Czas radości i pokoju kierowali do swoich bliźnich wiele dobrych słów wyrażających prawdę i budujących jedność. Bądźcie dla innych apostołami niosącymi nadzieję i miłość, które swoje źródło mają w samym Bogu. Niech Wam wszystkim Bóg błogosławi.

Kazimierz Kardynał Nycz

Arcybiskup Metropolita Warszawski

Ogłoszenia parafialne

1. 6 stycznia – Objawienie Pańskie – porządek Mszy świętych niedzielny;
2. 8 stycznia o godz. 15.00 wspólny opłatek dla wszystkich Ruchów działających w naszej Parafii w sali na parterze budynku dawnej drukarni;
3. Porządek mszy świętych – dni powszednie: 7.00, 8.00, 18.00; Niedziele: 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00; Spowiedź 20 minut przed każdą mszą świętą.
4. Koronka do Miłosierdzia Bożego w dni powszednie po Mszy św. o godz. 8.00;

5. **Godziny otwarcia kancelarii parafialnej:** Poniedziałek, wtorek, środa, piątek: 9.00-11.00 oraz 16.00-18.00. **W czwartek kancelaria jest czynna od 18.00 do 19.30.** W miesiącu styczniu i lutym księża będą obecni w kancelarii tylko rano (z wyjątkiem czwartku).
6. Porządek mszy świętych – dni powszednie: 7.00, 8.00, 18.00; Niedziele: 7.30, 9.30, 11.00, 12.30, 18.00; Spowiedź 20 minut przed każdą mszą świętą. W nowym roku w dni powszednie nie będzie mszy św. o 7.30.;
7. Kolęda rozpocznie się 3 stycznia. Poniżej przedstawiamy plan wizyty duszpasterskiej w styczniu (może on ulec drobnym zmianom):

Wizyta duszpasterska w styczniu 2011 r.

- 03. 01. ul. Świerszcza
- 04. 01. ul. ks. Chrościckiego, numery parzyste, bez bloku 16/18
- 05. 01. ul. Kozioróżca i ul. ks. Chrościckiego, numery nieparzyste, bez bloku 83
- 08. 01. ul. ks. Chrościckiego 83, klatki A1, A2, B1, B2, C1, C2 i J
- 10. 01. ul. ks. Chrościckiego 83, klatki D1, D2, E1, E2, F1
- 11. 01. ul. ks. Chrościckiego 83, klatki F2, G1, G2, H1, H2
- 12. 01. ul. Przyłęcka, numery nieparzyste
- 13. 01. ul. Przyłęcka, numery parzyste, ul. Obrońców Pokoju i Paganiniego
- 14. 01. ul. Łuki Wielkie, Żeleńskiego i Uśmiech
- 15. 01. ul. ks. Chrościckiego 16/18
- 17. 01. ul. Łuki Małe, Łuczek i Geślarska
- 18. 01. ul. Pianistów, Dekarska, Zaranie, Piątkowska i Flagowa
- 19. 01. ul. Świetlana i Dymna
- 20. 01. ul. Kraszewskiego
- 21. 01. ul. Wszemirowska, Michałowskiego i Jagny
- 22. 01. ul. Przepiórki i Potażowa
- 24. 01. ul. Znicz, Fraszki (numery 2-14) i Szuberta, numery nieparzyste
- 25. 01. ul. Fraszki (numery 15-29) i Szuberta, numery parzyste
- 26. 01. ul. Urszuli
- 27. 01. ul. Promienista
- 28. 01. ul. Rybnicka, numery parzyste
- 29. 01. ul. Rybnicka, numery nieparzyste
- 31. 01. ul. Tumska

Biuletyn Parafialny parafii św. Teresy od Dzieciątka Jezus

ul. Rybnicka 27, 02-405 Warszawa, tel. (22) 535 01 00

<http://www.swietateresa.pl>

Nr konta: Bank Pekao S.A. 69 1240 2887 1111 0000 3389 7112

